

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 473/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Bratislava IV vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 831/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2010 doručená sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 831/02.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Okresná prokuratúra Bratislava IV dňa 29. 11. 2002 rozhodla začať trestné stíhanie voči M. M.

Okresná prokuratúra Bratislava IV dňa 12. 12. 2002 zamietla sťažnosť M. M. ako nedôvodnú.

Po uplynutí doby dvoch rokov, dňa 3. 12. 2004 Okresná prokuratúra rozhodla o ustanovení opatrovníka.

V ten istý deň, 3. 12. 2004, po vykonaní previerky, zasiela spisový materiál Okresnému riaditeľstvu PZ. Tento spisový materiál žiada predložiť k 10. 2. 2005.

Dňa 15. 12. 2004 podal obvinený M. M. sťažnosť. Dňa 17. 1. 2005 Okresná prokuratúra rozhodla a sťažnosť zamietla po preskúmaní spisového materiálu, ktorý žiadala predložiť až k 10. 2. 2005.

Dňa 15. 2. 2005 Okresná prokuratúra zasiela spisový materiál po vykonaní previerky Okresnému riaditeľstvu PZ. Tento prosí predložiť k 20. 3. 2005.

Dňa 21. 6. 2005 Okresná prokuratúra zasiela spisový materiál po vykonaní previerky Okresnému riaditeľstvu PZ, tento žiada predložiť k 31. 8. 2005.

Po štyroch rokoch dňa 8. 10. 2009 Okresná prokuratúra podáva obžalobu a dňa 19. 10. 2009 Okresný súd zasiela výzvu obvinenému.

Okresný súd rozhodol a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. 10. 2010 - č. k.: 1 T/88/2009.

Sťažovateľ je presvedčený o prieťahoch v konaní, ktoré zapríčinila Okresná prokuratúra Bratislava IV, č. k.: 1 PV 831/02.“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby okrem vyslovenia, že okresná prokuratúra porušila svojím postupom v označenej veci jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, mu priznal tiež finančné zadosťučinenie v sume 2 100 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na jej odmietnutie ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný sťažnosťou (§ 49 a nasl. zákona o ústavnom súde) a najmä jej petitom. Ústavný súd preto v danej veci pri predbežnom prerokovaní veci vzhľadom na viazanosť návrhom na začatie konania posudzoval namietané porušenie uvedeného základného práva sťažovateľa iba vo vzťahu k tomu porušovateľovi, ktorého označil v sťažnosti, t. j. vo vzťahu k okresnej prokuratúre.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že prokurátor okresnej prokuratúry podal 8. októbra 2009 Okresnému súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) obžalobu na sťažovateľa pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. c) a d) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005. Okresný súd prípisom sp. zn. 1 T 88/2009 z 19. októbra 2009 vyzval sťažovateľa, aby bez meškania

písomne oznámil návrhy na vykonanie dôkazov. Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu okrem iného konštatoval, že „*okresný súd rozhodol a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. 10. 2010 – č. k. 1 T/88/2009*“.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. novembra 2010 sťažovateľ namieta porušenie označeného základného práva vo veci vedenej okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 1 PV 831/02, v rámci ktorej okresný prokurátor podal na sťažovateľa ešte 8. októbra 2009 okresnému súdu obžalobu. Podaním obžaloby stratil príslušný prokurátor právomoc rozhodovania vo veci, a tým aj možnosť podieľať sa na ukončení stavu právnej neistoty sťažovateľa spôsobenej vedením trestného stíhania voči jeho osobe. Po podaní obžaloby nemohla už okresná prokuratúra zasahovať do priebehu namietaného konania ani do ústavou zaručeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, keďže jediným orgánom oprávneným v trestnej veci sťažovateľa od tohto momentu konať a rozhodovať bol okresný súd.

S poukazom na uvedené možno konštatovať, že sťažnosť smerujúca proti sťažovateľom označenému porušovateľovi jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bola ústavnému súdu podaná nepochybné po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2010